

Placet futile

Stéphane Mallarmé

Princesse! à jalouser le destin d'une Hébé

Qui poind sur cette tasse au baiser de vos lèvres,

J'use mes feux mais n'ai rang discret que d'abbé

Et ne figurerai même nu sur le Sèvres.

Comme je ne suis pas ton bichon embarbé,

Ni la pastille, ni du rouge, ni jeux mièvres

Et que sur moi je sais ton regard clos tombé,

Blonde dont les coiffeurs divins sont des orfèvres!

Nommez-nous ... toi de qui tant de ris framboisés

Se joignent en troupeau d'agneaux apprivoisés

Chez tous broutant les vœux et bêlant aux délires,

Nommez-nous ... pour qu'Amour ailé d'un éventail

M'y peigne flûte aux doigts endormant ce bercail,

Princesse, nommez-nous berger de vos sourires.

Nicotná žádost

(překlad Nezval?)

Jsem žárliv, princezno!, na číši portského,

Když polibkem tvých rtů se rodí Hébé z dříku,

Má vášeň víc než hodnost abbého

A sotva se ti zjevím nahý na koflíku

Já nejsem pinčlíček, ne, nic tak hloupého,

Ne, ne, má princezno, já nejsem z rodu psíků,

Ty, která označíš mě za bezhlavého,

Ty, která necháváš se česat od zlatníků,

Jen pojmenujte mne... ty s ústy červánků,

Tvé krotké úsměvy jak stádo beránků

Se pasou na přáních a usedavě bečí,

Jen pojmenujte mne... Ať Amor z vějíře

Mne vezme do spolku za jejich pastýře,

Jenž hraje na flétnu a u nohou jim klečí.

Marná suplika

Princezno! Závidím osud Hébé

Která se vynoří na tomto poháru při polibku tvých rtů,

Používám své ohně, ale mám pouze hodnost abbého

A na Sèvres se ani neobjevím nahý.

Protože nejsem tvůj trapný bišonek,

Ani pastilka, ani rtěnka, ani roztomilá hra,

Proto po mně tvůj pohled sklouzává lhostejně,

Blondýnko, jejíž božští kadeřníci jsou zlatníky!

Dávej mi jména... ty, s malinovými úsměvy, co se

Připojí ke stádu ochočených jehňat

A mezi všemi pasoucími se přáními blouzní v deliriu,

Dávej mi jména... abych jak okřídlený Amorek z vějíře

Mohl hrát prsty na flétnu a uspávat tě ukolébavkou,

Princezno, jmenuj mě pastýřem tvých úsměvů.

Futile supplication

English Translation © Richard Stokes

Princess! In envying the fate of a Hebe

Who appears on this cup at the kiss of your lips,

I expend my ardour but have only the modest rank of abbé

And shall not figure even naked on the Sèvres.

Since I am not your bearded lap-dog,

Nor lozenge, nor rouge, nor affected games,

And know you look on me with indifferent eyes,

Blonde, whose divine coiffeurs are goldsmiths—

Appoint me ... you whose many laughs like raspberries

Are gathered among the flocks of docile lambs

Grazing through all vows and bleating at all frenzies,

Appoint me ... so that Love winged with a fan

May paint me there, fingering a flute and lulling this fold,

Princess, appoint me shepherd of your smiles.